

Čís. 11490.

Okolnost, že výměnek vázne na celé nemovitosti, nevedí tomu, by právo, žádati místo naturálního plnění peněžité relutum, nebylo vloženo jen na polovinu téže nemovitosti, náležející povinnému. Exekuční (knihovní) soud nemůže se s touto otázkou zabývat, byla-li otázka přípustnosti vkladu mezi stranami rozhodnuta již právoplatným rozsudkem.

Pokud nebrání vkladu ani různé pořadí výměnku naturálního a práva na peněžní relutum.

(Rozh. ze dne 19. března 1932, R I 86/32.)

Návrhu Josefa S-a na povolení exekuce vkladem práva vymáhajícího věřitele, požadovati peněžní relutum 15 Kč denně místo plnění výměnku a naturálního zaopatření Josefa S-a, při výměnku naturálního zaopatření Josefa S-a vtěleného dle smlouvy ze dne 4. listopadu 1925 na ideální polovici nemovitostí náležející Janu V-ovi, soud první stolice vyhověl. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Jak z veřejných knih patrné, nevázne výměnek naturálního zaopatření Josefa S-a jen na ideálních polovicích nemovitostí stěžovateli připsaných, nýbrž na celých nemovitostech a ujednání ze dne 4. listopadu 1925, jež jest podle rozsudku stěžovatel povinen uznati, obsahovalo výslovné svolení, by poznamenáno, pokud se týče vloženo bylo, na celé nemovitosti, že Josef S. má právo místo naturálního zaopatření v domácnosti požadovati denních 15 Kč podle ustanovení tohoto prohlášení. Z toho vyplývá, že návrh odporuje knihovnímu stavu, neboť výměnek byl zřízen na celek a i jeho zápis proveden na celých nemovitostech, takže nelze žádati o vklad výměnku jen na polovici Jana V-a a nelze ani změnu zápisu navrhopati jen ohledně poloviny jemu připsané. Nelze též žádati o vklad reluta 15 Kč denně na polovici Jana V-a, ano se toto relutum 15 Kč mělo platiti z celých zatížených nemovitostí. Leč návrh jest i v rozporu s exekučním titulem, neboť v odstavci 3. rozsudečného nálezu, který jest pro knihovní zápis směrodatný, není zmínky o právu vymáhající strany požadovati peněžní relutum 15 Kč denně místo naturálního výměnku, takže exekuční návrh po této stránce odporuje i exekučnímu titulu, to tím spíše, uváží-li se, že z odstavce I. rozsudku okresního soudu v Č. ze dne 6. června 1931, jehož se vymáhající věřitel jako exekučního titulu dovolává, jest patrné, že 15 Kč denně mělo býti relutem za naturální výměnek váznoucí na celé nemovitosti, nikoliv jen na polovici. Ostatně návrh na vklad práva vymáhající strany, požadovati místo plnění výměnku a naturálního zaopatření 15 Kč denně »při výměnku tom« vtěleném dle smlouvy ze dne 4. listopadu 1925 pod pol. C 138 jest se stanoviska publicity veřejných knih, vzhledem k věřitelům, jichž práva byla na nemovitostech vtělena po výměnku naturálního zaopatření Josefa S-a, nepřípustný, neboť by jim bylo vsaženo v tato práva knihovních věřitelů bez jich vědomí a souhlasu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Nelze souhlasiti s rekursním soudem v tom, že exekuční návrh odporuje knihovnímu stavu a že jest v rozporu i s exekučním titulem. Okolnost, že výměnek vázne na celých nemovitostech, nepřekáží tomu, by právo, žádati místo naturálního plnění jeho peněžité relutum, nebylo vloženo jen na polovinu nemovitosti, náležející povinné straně. Otázkou, že žádanému vkladu jest na překážku, že výměnek, již zapsaný, vázne na celé nemovitosti, nemůže se soud exekuční, pokud se týče knihovní vůbec zabývat, ana otázka přípustnosti vkladu jest mezi stranami rozhodnuta již právoplatným rozsudkem. Ani různé knihovní pořadí výměnku naturálního a práva na peněžní relutum nebrání žádanému vkladu. Okolnost tato může míti praktický význam, kdyby skutečná cena naturálních dávek byla menší než smluvené relutum; tu pak není pochyby, že v pořadí původního výměnku mohla by se na smluvené relutum dostat jen část rovnající se skutečné ceně naturálních dávek a se zbytkem reluta by oprávněný přišel na řadu teprve v pořadí vkladu práva žádati peněžní relutum. Na pořadí ostatních knihovních účastníků žádaný vklad nic změnit nemůže, žádaný vklad může míti jen pořadí podle § 103 knih. zákona, an v jiném pořadí není povolen; slova návrhu »při výměnku naturálního zaopatření« neznamenaají, že pořadí výměnku naturálního bylo propůjčeno i právu na peněžité relutum, nýbrž jsou jen — ovšem zbytečným — poukazem k tomu, kterého výměnku se relutum týká.

Čís. 11491.

Žaloba domáhající se výroku o nepřipustnosti exekuce proto, že v nálezech o pokutách, na jejich základě byla eraru povolena exekuce, byla doba splatnosti pokut ustanovena až ke dni, kdy nabudou právní moci, což se prý dosud nestalo, jest žalobou podle § 36 čís. 1 ex. ř., patřící na pořad práva.

(Rozh. ze dne 19. března 1932, R I 91/32.)

Na základě výkazu nedoplatků byla povolena československému státu proti žalobkyni exekuce. V žalobě o nepřipustnost exekuce tvrdila žalobkyně, že pohledávka strany žalované není po právu, poněvadž je vedena exekuce pro pokuty předepsané žalobkyni, ačkoliv nálezy berní správy nenabýly dosud právní moci, a že proto jest exekuce ve smyslu § 36 ex. ř. nepřipustná. K námitce nepřipustnosti pořadu práva s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl. D ů v o d y: Exekučními spisy jest zjištěno, že výkazy nedoplatků, podle kterých byla napadená exekuce provedena, byly opatřeny doložkou vykonatelnosti, dále že žalobkyně tytéž námitky uplatňovala rekusem proti povolujícímu usnesení a že byly právoplatně zamítnuty. Žalobkyně žalobu, o niž tu jde, označuje jako žalobu podle § 36 čís. 3 ex. ř., ve skutečnosti však jde o žalobu